

jeg ikke Andet end udtale min Glæde over, at der ikke har været Andet at sige dertil end det, der nu foreligger. At Staten ikke har tabt nogenjomhelt Proces i Anledning af den hele Sag, at Regjeringen ikke nogeninde har fundet sig forlegen ligeoverfor alle disse Spørgsmaal, at den har kunnet rede for sig ved enhver Leilighed, at den har paadraget Staten ganske overordentlig ringe Udgifter for Expropriationen, saa ringe, at det endogsaa er netop disse Udgifters Eidenhed, som synes at være Grunden til Angrebene paa den, og at Krigsministeriet altsaa i Birkeligheden paa Regjeringens Vegne har gennemført denne hele Sag saaledes, at den kan overdrages i fuld færdig og tilfredsstillende Stand til en anden Myndighed, det forekommer mig at være Alt, hvad man med Billighed kan forlange, og jeg har den Tilfredsstillelse at kunne tage Udvalgets Indstillinger til Indtægt som en negativ Roes, Udvalget har givet Krigsministeriet.

Ordføreren: Den ærede sidste Taler rettede en Opfordring til mig om at give en Dplysning, og da jeg kan give den, anseer jeg det for min Pligt overfor det ærede Thing at gjøre det. Det ærede Medlem ønskede oplyst, til hvilket Tilfælde der er sigtet i Betænkningen, naar der staaer om den saakaldte Delegerede i Expropriationscommissionen, at „han har givet Commissionen „veiledende Forskrifter“ med Hensyn til Ansættelsen af en Erstatnings-Nettobeløb“ og jeg skal tillade mig i den Anledning at oplyse det ærede Thing om, at der derved er sigtet til Commissionens Møde den 25de September; det var dens 15de Møde. Derom anføres der først, at Commissionen var fuldtallig tilstede; derefter hedder det: „Den Ledende meddeelte Commissionen“, og der følger da forskjellige Meddelelser, som „den Ledende“ har gjort, blandt hvilke var følgende: „Det var derhos nødvendigt, at Taxationen lovlig skønnede, om og eventuelt med hvilket Beløb rettelig bliver at afførte Noget i den saaledes officielt fremsaaede Erstatningssum for afftaaede Arealer“. Foraaavidt det maatte lyffes det hoi Thing ved Dplæsningen heraf at komme til en Mening om, hvad der er foregaaet, troer jeg, det

vil erkjende, at „den Ledende“ i dette Tilfælde virkelig noiagtig har gjort, hvad der staaer i Betænkningen, nemlig: „givet veiledende Forskrifter med Hensyn til Ansættelsen af et Erstatnings-Nettobeløb.“ — Da min Forpligtelse til at give denne Dplysning har givet mig Anledning til at tage Ordet, tør jeg maaskee med det Samme tillade mig nogle faa Bemærkninger overfor den ærede sidste Talers Ytringer. Det ærede Medlem forsvarede den Stilling, som den Delegerede havde havt i Erstatningscommissionen, ved at gjøre en Adskillelse imellem de to Stillinger, som Krigsministeriet havde havt, nemlig deels at skulle optræde paa Regjeringens Vegne og deels, om man vil, specielt som Krigsministeriets Administration. Det ærede Medlem sagde, at det var unoiagtigt, naar Udvalget kaldte denne Mand: „Krigsministeriets Delegerede“; men han var saa venlig at tilføie, at det gjorde ikke Saameget, da der fandtes andre Unoiagtigheder i Udvalgets Betænkning. Jeg vil nu blot henlede Opmærksomheden paa, at det lille Skrift, som idag er omdeelt til os, og som er trykt paa Krigsministeriets Foranstaltning, udgiver sig for at være udarbejdet af „Krigsministeriets Delegerede ved Expropriationen“. Da jeg læste dette, var jeg et Dødt i Tvivl om, hvorvidt der ikke derved muligviis var meent Premierlieutenant Høndle, men da der lige nedenunder staaer i Parenthes, at denne Delegerede tillige var Formand i Taxationscommissionen, indsaae jeg, at det maatte være den samme Mand, om hvem vi her tale. Udvalget er altsaa ikke enestaaende med at kalde denne Mand „Krigsministeriets Delegerede“, men Krigsministeriet fora saadant, og jeg tør sige Krigsministeriet under de skiftende Chefer, have kaldt ham saaledes. Saa vel den nuværende høitagtede Krigsminister som den afgaaede høitagtede Confeilspræsident og dennes Forgænger i Krigsministeriet have kaldt denne Mand „Krigsministeriets Delegerede“, og Udvalget har netop laant denne Betegnelse fra selve Krigsministeriet. — Det ærede Medlem ønskede, at en Correspondance, jeg har omtalt mellem Udvalget og Krigsministeriet, maatte blive trykt, og hvis der maatte findes Anledning dertil, kan dette